

řknouti a se zavázati, že úroky v půlročních anticipačních lhůtách, jakož i annuity záložně bezpečně zapraví, že stavení co hypotéku ustanovené v plné ceně shořitelných částek u nějaké tuzemské požární pojišťovatelny pojistí, jinak by záložna oprávněna byla, šest neděl po uplynutí dne, k placení úroků ustanoveného, při vypršení doby pojišťovací ale ihned celého zadržného kapitálu půjčky bez předešlé výpovědi dobývati.

§ 16.

Výdajné hotové peníze, které ani na osobní úvěr ani proti zjištění vynaložiti nelze, mají zatím u nějakého veřejného moravského úvěrného ústavu pod úroky se uložit.

§. 17.

Kapitály, které od dřívějších správních orgánů kontribučenských fondů na nemovitosti se půjčovaly, mají se proměnit v annuity 10 let, a listina, která stran toho zhotoviti se má, budiž vložena na nemovitost za hypotéku ustanovenou. Zdráhá-li se dlužník, tuto povinnost na sebe vzíti, má se kapitál, který za ním jest, vypověděti a vymáhati.

§. 18.

Z ročního čistého výnosu záložny má se 10 proc. co rezervní fond ukládati, aby tím ztráty kmenného kapitálu, ač jsouli jaké, se kryly.

Zbývající čistý výnos má se mezi účastníky záložny dle poměru jich podílů v kmenném kapitálu každoročně rozdělit.

Výmínečné použití čistého výnosu k účelům všeužitečným závisí od souhlasu podílníkův (§. 15, odst. 3, zák. I.).

§. 19.

Práce záložny opatřuje výbor od účastníků volený.

Co se týče počtu volenu býti majících členů výboru, doby jich úřadování, práv a povinností širšího a užšího výboru, shromáždění a snešení se výborníků, práva dohlídky okresního a zemského zastupitelstva, snešení stran spojení s jinými fondy, konečně co se týče způsobu volby, pokud podíly jednotlivých účastníků fondu vyšetřeny nejsou, platí ustanovení §§. 4, 5, 6, 7, 8, 12, 13, 14, 15, 16 a 17 zákona daného dne 23. března 1873, jenžto se týká kontribučenských fondů v markrabství Moravském.